

Sygn. akt III KK 183/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **N. L.**
skazanego z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 7 lipca 2020 r.,
kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
- na niekorzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w B.
z dnia 14 marca 2018 r., sygn. akt III K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2018 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. skierował
do Sądu Rejonowego w B., wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego
w trybie art. 335 § 1 k.p.k., m.in. wobec N. L. , podejrzanego o to, że w okresie od

bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2017 r. do 21 września 2017 r. wśród pola kukurydzy w Kol. Z. działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości co najmniej 12 roślin, która to uprawa dostarczyła znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, tj. łącznie co najmniej 301,71 g ziela w postaci kwiatostanów i liści, tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Prokurator wniósł o orzeczenie, uzgodnionej z N. L. , kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat (k. 97).

Wyrokiem z dnia 14 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w B. uwzględnił wniosek prokuratora, uznając N. L. za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 lat (k. 119 – 119v).

Kasację od tego orzeczenia w zakresie dotyczącym skazanego N. L. w całości, na jego niekorzyść wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu błędnego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu na posiedzeniu wyroku skazującego N. L. za czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r., poz. 1030 ze zm.) na uzgodnioną z nim karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego – art. 69 § 1 k.k., bowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa, jak i czasie orzekania w tej sprawie, był już skazany na karę pozbawienia wolności, co wykluczało zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżonym wyrokiem N. L. został skazany w trybie konsensualnym (art. 335 § 1 k.p.k.). Autor kasacji zasadnie wskazał, że procedując w przedmiocie wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, Sąd był zobowiązany dokonać szczegółowej weryfikacji nie tylko okoliczności zdarzenia, ale także całokształtu zaproponowanego rozstrzygnięcia w zakresie sankcji karnej (art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k.). Słusznie też podniósł, że obowiązek ten w części, tj. w zakresie zbadania poprawności zaproponowanej kary nie został zrealizowany. Wskazywał na to z pewnością fakt, że wniosek prokuratora (k. 97 – 98) zawierał oczywiście wadliwą propozycję dotyczącą uzgodnionego wcześniej z podejrzanym wymiaru kary. Zawarto w nim bowiem postulat orzeczenia kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, zupełnie pomijając to, że w czasie popełnienia przestępstwa N. L. był już osobą skazaną na karę pozbawienia wolności – 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat (wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 czerwca 2015 r., III K [...] /15, k. 9 akt SN). W tej sytuacji, zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. nie było legalnej możliwości zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Określony bowiem w tym unormowaniu warunek w postaci braku skazania na karę pozbawienia wolności nie został spełniony.

Sąd Rejonowy w B. tej kwestii nie dostrzegł. Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 14 marca 2018 r. wydał wyrok skazujący, w którym wymierzył karę pozbawienia wolności z zastosowaniem środka probacji określonego w art. 69 k.k., przez co zdublował uchybienie zawarte we wniosku prokuratora. Słusznie więc autor kasacji podniósł, że orzeczenie to było obarczone rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą przepisów prawa procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. oraz w konsekwencji również rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego – art. 69 § 1 k.k.

Wobec tego zaskarżone orzeczenie należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.. Ponownie orzekając w kwestii odpowiedzialności karnej skazanego, Sąd ten będzie miał na względzie wskazane przez Sąd Najwyższy uwagi i działając zgodnie z unormowaniami wynikającymi z

treści art. 335 i 343 k.p.k. wyda orzeczenie stosowne do obowiązującego porządku prawnego.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.